

Szeretettel köszöntjük Pásztor Jenőt 80. születésnapja alkalmából

Ma is aktív mérnök kollégánk beszélgetését lapunk szerkesztőivel saját szavaival idézzük fel.

1926 dec. 23-án születtem Balassagyarmaton. Édesapámat, aki a vasútnál teljesített szolgálatot, Szolnokra helyezték, úgyhogy középiskolámat már Szolnokon a Verseyhy Ferenc gimnáziumban végeztem.

1945-ben felvettek a Műszaki Egyetemre, ahol gépész-erősáramú tagozaton 1949-ben kaptam oklevelet.

Diákként nyári szünetekben már dolgoztam a Szolnoki Papírgyárban, ezért jelentkeztem a Papíripari Igazgatóságon, ahol *Tömpe Ferenc* iparigazgató döntésére *Pestiné Ibo-lya* fel is vett és a szolnoki gyárban kaptam beosztást. *Gyarmati Béla* főmérnököt ekkor helyezték fel Budapestre és az ő helyét vettem át. Fizetésem 1200 Ft/hó volt, ami évfolyamtársaim fizetéséhez képest kiemelkedően magas volt.

Itt fő feladatomban az 1950 februári tüzeset után a gyár rendbehozatala és újraindítása volt. A katasztrófát követően a gyárban már májusban megindult a termelés.

Szerencsém volt, mert az egész iparban gyakorlatilag én voltam az egyetlen szabadon mozgatható gépészmérnök, ezért *Katona Kálmán* iparági főmérnök Csepelre helyezett, ahol a Beruházási Osztályon remek kollégákkal dolgozhattam együtt, mint pl. *Balázs Tóni*, *Varró Géza*, *Fleck Sanyi*.

A cellulósgyárban egy fehérítő üzemet terveztek, amelynek villamos előterveit készítettem el.

Ezután a Piszkei Papírgyárba helyeztek, ahol feladatomban volt a gyár villamos rendszerét távvezetékkel kezdve az utolsó villamos motorig áttervezni és üzembe helyezni.

Piszke után Fűzfőre kerültem, ahol a II sz. papírgép hajtásszabályozását alakítottam át. Ezt befejezve karbantartásvezetőnek neveztek ki.

E feleletkörömet megszakítva a diósgyőri I sz. papírgép rekonstrukcióját vezettem, ahol a gépészeti változtatásokkal párhuzamosan a gyár teljes elektromos rendszerét modernizáltuk.

Közben a budafoki gyárban is végeztem kisebb gépészeti jellegű átalakításokat, majd visszakerültem Fűzfőre, ahol ismét karbantartás-vezetőként dolgoztam.

Ezekben az években gyakorlatilag minden gyárban megfordultam, és így sikerült az ipar akkori műszaki és személyi állományát megismernem, ami a későbbiekben is nagy előnyt jelentett számomra.

1954-ben alakult meg a Papíripari Kutatóintézet Műszer-Automatika osztálya, melynek vezetésére *Vámos György* igazgató engem kért fel.

A MTA intézeteivel, a Műszeripari Kutatóintézettel és több hasonló profilú intézettel közösen új műszereket dolgoztunk ki, bejegyzett találmányok születtek, de ezeknek sorozatgyártására az akkori gyártási kapacitások miatt nem került sor. Üzembe helyeztünk egy kísérleti papírgépet, melynek testvérét a lodz-i kutatóintézetnek ajándékoztuk.

A kutatóintézeti tevékenységem révén a Vállalat összes papírgyárával folyamatosan kapcsolatban voltam, cikkeket publikáltam különböző szaklapokban, tankönyveket írtam, a Papíripari Kézikönyvnek, továbbá több mérés- és szabályozástechnikai szakkönyvnek társszerzője voltam.

1967-ben Czimer László vezérigazgató kérésére a Vállalat Műszaki főosztályára mentem át, ahol az – akkor csepeli gyárban üzembehelyezett – VI. sz papírgépen az országban elsőnek üzemeltettünk pneumatikus mérő- és szabályozó- berendezéseket.

A Vállalat Műszaki Főosztályának szervezetén belül *Bertalan István* főov. hathatós segítségével megszerveztük a Műszer–Automatika osztályt, majd megalapítottunk egy finommechanikai részleget, amelyből később kialakítottuk a Gép- és Alkatrészgyárat.

A fő feladat az alkatrészellátás volt, de a gyárak műszerezését és automatizálását is fejlesztettük. Az országban elsőnek helyeztünk üzembe számítógépes folyamat-szabályozó berendezést a Dunaújvárosi II. sz papírgépen és ezzel párhuzamosan elláttuk pneumatikus mérő- és szabályozó berendezésekkel a papírgép anyagelőkészítő rendszerét.

Modern berendezésekre cseréltük a diósgyőri gyár anyagelőkészítőjét, folyamatirányítót építettünk be, ezzel biztosítva a pénzpapír fokozódó minőségi követelményeit.

A Vállalat fontolóra vette a lábatlani I. és II. sz. papírgépek nagyhengereinek cseréjét, mert folyamatos problémák léptek fel a hengerköpenyek nem megfelelő öntvényminősége miatt. Az űrutasáshoz kifejlesztett fémszórású eljárás sikerült ezt a problémát megoldanom. A nagyértékű hengerek ma is üzemelnek.

Időközben a Papíripari Vállalat főosztály-vezetőjévé neveztek ki és ebből a beosztásból vonultam nyugdíjba 1987-ben.

Örülök annak, hogy pályafutásom alatt részem lehetett abban, hogy a gyárak gépészeti rendszerei nagyságrendileg megnövekedett termelési eredményeket tettek lehetővé úgy minőségi, mint mennyiségi szempontból.

Szerencsés vagyok, hogy gyermekem és unokáim értelmiségi pályát választottak. Fiam gépészmérnök, alkatrészeket és kisgépeket gyártó vállalata van. Aurél unokám itthon a Közgazdasági Egyetemen, majd Japánban tanult és most már Japánban egy amerikai

cég alkalmazottja. Zsolt unokám IV. éves gépészmérnök hallgató, remélhetőleg ő is gépészmérnök lesz.

Szívesen emlékezem oktatói-nevelői munkámra is. Támogatója és egyik alapítója voltam a hazai papíripari technikusképzésnek, továbbá részt vettem a Könnyűipari Felsőfokú Technikum, majd a Műszaki Főiskola Papíripari Géptan és Műszer Automatika tananyagának elkészítésében és előadóként személyesen is átadhattam ismereteimet a következő generációknak.

Jelenleg is igyekszem aktív lenni, felkérésre különféle ésszerűsítésekhez készítek szakanyagokat, ill. új konstrukciók létrehozásán munkálkodom.

Legfőbb támogatóm immár 55 éve feleségem – Vaskúti Mária – aki szintén a Papíripari Vállalaton belül, adminisztrációs vonalon dolgozott.

Szabad időmben sportolok, szívesen hallgatom zenét, van egy kis szintén nyugdíjas- papíripari társaságunk, akikkel rendszeresen járunk színházba, hangversenyre és operába.

Összefoglalva: szerencsés embernek érzem magam, mert egész életemben azt csinálhattam, amit szerettem. Munkatársaim mindenben segítettek, a kialakult légkör jó volt, úgy hiszem, hogy személyi problémáim sohasem voltak.

További jó és hasznos munkát, egykori és mai aktív kollegáimnak jó munkahelyi légkört kívánok mindenkinek.

A beszélgetőpartner *Kalmár Péter* volt.

✂

A Papíripar szerkesztőbizottsága és az Egyesület nevében sok szeretettel gratulálunk, jó egészséget és további érdekes műszaki feladványokat kívánunk Pásztor Jenő kollégánknak, tanárunknak, főnökünknek és barátunknak!